

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

V. praeceptores & studia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

ORIGENIANORVM

⁴ citationibus, humanarum literarum studiis sacrae disciplinæ præarent. Erat omnino in A puer ingenium peracere & fervidum, singularis memoria, flagrans & incredibile studium, ut quidquid sibi impositum esset ad discendum non tam exciperet quam arriperet, docen- temque Patrem discendo & querendo defatigaret. Cum enim seleti è Scriptura sancta loci singulis quibusque diebus memoria commandandi ipsi proponerentur, proclivi verborum sensu non contentus, fatigebat subire ad interiora, & reconditas sententias evoluere, Patremque assida percontatione lacescebat. Ac puerum quidem immoderata quadam ingenij ubertate superfluentem coercebatur, palamque castigabat; sed felicem ni- hilominus animi calorem tacitus admirans futurum augurabatur ut ad majora aspiraret aliquando, filioque nondum puberi summa omnia iudicio suo tribuebat. Sed quas inter- diu blanditias prudentia & gravitas continuerant, eas noctu patrius amor exprimebat; B ferunt siquidem dormientis cubiculum pueri sepe ingressum Patrem, nudatum filij peccatum, sic tanquam aliquod Spiritus sancti domicilium fuisse exosculatum, Deoque grates egis- se, qui se tam felici prole auxiserit.

V. Postquam domesticis præceptionibus roboratus animus publicam lucem querere coepit, Clementi Alexandrino, qui Pantæni scholam regendam suscepserat, in discipli- nam traditus est, quo magistro tantum valuit ingeniosi adolescentis exercitatio, ut præ- ter artium sacrarum dif. iplinam, ad quam meditationes fete referebat omnes, maximam etiam colligeret memoriam antiquitatis, & Mathematicas ad hæc aries, facultatemque oratoriam adjungeret. Applicavit deinde fese ad Ammonium, cognomento Saccam, & in eius exhedris insignem Philosophiae peritiam comparavit, sed Platonice præterit, C qua tam altas in eius animo radices egit, ut succrescentes Christianæ doctrinæ fruges interficeret; nam Ecclesia scita fere exigebat ad normam Platonis, & sincera Christi dogmata Platonicis, ut ita dicam, coloribus oblinebat. Est apud VVernerum in Fasci- culo temporum Alexandri in Hierosolymitanæ Episcopatu decefforem Narefum Ori- genis fuisse magistrum. Tale quidem nihil habet Eusebius; neque certe unde id sumse- rit VVernerus, communisci possum. Halloxius Origenem scribit Pantænum quoque præceptorem audivisse; cui ut assentiam nulla nos adducem Veterum testimonia; imo vero refragari etiam videntur: memorię quippe prodit Eusebius Origenem etiam tum puerum Clementis auditorem fuisse; post Pantænum autem Alexandrina Scholæ Cle- mentem præfuisse. Docendi igitur curam tunc abiecerit Pantænus, cum primum magi- stris usus est Origenes. Narrant quoque Magdeburgenses inter præceptores Origenis Huilius recenseri ab Hieronymo in Apologia in Rufinum. Ab Huillo quidem nonnulla monitum fuisse Origenem, qua ad vetiorem Scripturae interpretationem pertinenter, D narrat Hieronymus. Quod si præceptor dicendus est, qui errantem meliora pro tempore amice submoneret, præfato quicunque literis damus operam nostri invicem præceptores sumus, quippe qui nos invicem monitis juvamus & consilijs, & hanc veniam petimus, que, damusque vicissim.

VI. Duo porro hic videnda sunt, utrum Ammonium audiverit Origenes; tum plu- refine huius nominis ex Ammonij schola prodierint: hæc enim à viris eruditis in utram- que partem disputata sunt. Priorum questionem agitat Baronius ad annum Christi 234. E mirarique se dicit quā audire Ammonium potuerit Origenes Ammonio fere ætate sup- par, & aliorum ipse institutioni ante annum ætatis tricelimum præfectus. Quasi non his saepe temporibus, ut pluribus probabimus infra, iam grandes natu viri scholas fre- quenterant; & huius ipsius Ammonij discipulus Plotinus, ad eum audiendum annos vi- ginti octo natus non accesserit, annoque eum undecim audiverit: quasi Catechumenis fidei Christianæ rudimenta tradere, & Grammaticam publice proficeri non potuerit Ori- genes; ipse succilivis horis sepositum ad audiendum Ammonium tempus habere. Neque vero post Porphyrij, Eusebij, Nicephori, & Suidæ testimonium, quin Ammonio magi- stro usus sit, potest dubitari.

VII. Spissior est & reconditor altera quæstio, cuius accurate pertractandi commo- F dum nasci locum, non disputabimus tantum pluresne Origenes ex Ammonij schola orti sint, sed ab unione etiam & eodem Origene duplex Origenistarum Hæretorum secta proœcta sit, tum etiam multiplex fuerit Adamantius. Per mihi sane placet Henrici Valesij sententia, viri Ecclesiastice juxta & profana antiquitatis literate periti. Is in lu- culentis ad Eusebij Historiam annotationibus geminum Origenem Ammonio operam ad audiendum dedisse scribit, alterum Adamantium nostrum; alterum illum qui cum Herennio, & Plotino à condiscipulatu conjuncte vixit, & cuius frequens occurrit mentio in Vita Plotii à Porphyrio conscripta, & in libri De fine à Longino lucubrati fragmento, quod huic ipsi Vita Porphyrius intexit. Rationes quibus id aucturum Vir do- gus brevi complectar. Adamantium Origenem Ammonij auditorem multam ex scriptis

Magdeb.
Cent. 3. c. 10.
Hieronymus
Apol. libr.
L. cap. 1.